

gyekhez!

ségügyi tanácsos
ostudomány és
y arezbőrfino-
melyet QUIRINI
r és hitestör-
m. k. kormánytól
elő.

hogy öregebb hól-
tasa által egészse-
gy ifjabb kiné-
arezbőrfino-
hatványozza oly
fokozott mérvben
r a d n a k. Továbbá
mindennemű arez-
lések ellen; mely
nem csak eltünteti,
gát és üdeségét

üdeségének, arez-
bőr mindennemű
ra egyedüli biztos-
tokat tesz továbbá
ására nézve.

ország részére:

lag-otca 2. szám.

kezes és arezkezes — 80 kr
... — 50 "
... — 1- "
... — 40 "
... — 60 "
... — 1.10 "

Minden tégelyhez
gyelmeztem a t.
ntendő Dr. Plausitz-
rén „Quirini Ala-
vésvé van. 7-10

zett kölesön-
díj nagyon

A

vélfetek,

nkákat

azacskók,
stékek és

ból.

Vd

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hova
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedés
hova
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatkat vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben hához hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Az ev. ref. theologiai akadémia.

A „Pesti Hirlap“ enyedi levelezője kétszer ismertette már a maga módja és hajlamai szerint azt a mozgalmat, melynek — többé-kevésbé bevallott célja a volna, hogy a Nagyenyeden évszázadok óta, a kegyes hagyományozók akarata szerint fenntartott ev. ref. theologiai akadémia Kolozsvárra helyeztessék át. Az első cikkre megtettük észrevételünket, — a másodikra nem, remélve, hogy a dolgok előhaladása folytán még tisztább képet nyerünk a helyzetről s ahhoz mérten alkalmazzuk eljárásunkat. — Az „Ellenzék“ 259. számában azonban egy „kálvinista“, abból az ötletről, hogy — egy pesti lap hire szerint — a kolozsvári theol. akadémia részére házvásár történt, azt kérde: hogy kinek és kiesoda adott felhatalmazást arra, hogy házat vásároljon egy Kolozsvárt felállítandó ev. ref. theol. akadémia részére? s erre válaszul meg is jegyzi: „senkinek senki, mert a közgyűlés erre nem adott beleegyezést és felhatalmazást, — annál kevésbé jöhetett létre ezen forum kikerülése mellett megállapodás a theologia átszállítására nézve.“

Nem is késett a felelet az érdekeltek részéről A „Kolozsvár“ (Sz.)-jegyű főmunkatársa, kibent dr. Szász Béla egyetemi tanárt, igazgató tanácsost, a főtiszt. ev. ref. püspök ur testvérét, — és a „P. Hirlap“ levelezőjének atyafiat tisztelhetjük, „Rémlátás“ ezim alatt felel meg a szerinte „rémlátó kálvinistának“, s azoknak, a kik e hirlapi „kaesáktól és tengeri kigyóktól magukat elremitetni hajlandók“, — kik szerinte — ha az egyházi ügyekben illetékes egyházi és nem a politikai lapok híreiből merítették volna, — eddig is, maguk is, könnyen felvilágosodhattak volna.

(Sz.) szerint tehát nem úgy áll a dolog, a mint a „P. H.“ levelezője s ennek hírei alapján, az „egy kálvinista“ hirtel.

„Rémlátás“ az egész. — Mert a tények (Sz.) szerint im a következők:

A nagyenyedi kollegium ez évben felterjesztést intézett az ig. tanácshoz, a melynek egyik ágában felfejtette, hogy gimnáziumának hetedik és nyolcadik*) rendes tanszékét csak azon áron állíthatja fel, hogy az új tanárok fizetését, az 1350 frtnyi eddigi javadalom helyett, 1000 frtban állapítja meg és másik ágában fel azt, hogy a theologiai

akadémia ötödik tanszéke okvetlen felállítandó, de erre a fedezetet az egyházkerülettel kéri, miután saját erejéből ezt a javadalmat ki nem szolgáltathatja. Az ig. tanács és javaslatára, aztán, a közgyűlés, abban állapodott meg, hogy számbaveendő: mi a szükséglete a teljes theologia akadémiajának; mik a követelményei a nagyenyedi kollegium elemi iskolájának, főgimnáziumának és képeződjének, hogy mintaszereben rendezhessék be; ezekenk leszámitásával, mennyivel járulhat a kollegium az egyházkerületi papnevelés költségeihez s ennek a költségek hiányzó részletét az egyházkerület minő forrásokból pótolhatná? Mindez adatok beszerzésével és beszolgáltatásával megbízott az ig. tanács és az enyedi kollegium elöljárósága, a kiküldött 21-es egyházkerületi bizottság pedig, ez adatok alapján javaslatot terjesztendő a jövő évi közgyűlésre, az ügy egészében való megoldása és eldöntése érdekében.

A mi rémlátónk által felhozott két ügy elsőjének ez a pozitív status quo-ja. Mi azt hisszük, hogy az ig. tanács, az előjáróság és az egyházkerületi bizottság meg fogja vizsgálni a valóságot, a jog követelményeit és az egyházkerület érdekeit; számba veszi a rend-kezésre álló erőket és betöltendő feladatokat s mindezek egybevetésével oly javaslatot terjeszt a közgyűlés elé, emez, pedig oly határozatot fog hozni, a mely az egyház javával egybehangzó s a melyet a korona is szentesít, főfelügyeleti jogának határai között. A kérdés teljesen az illetékes kezében van — hogy a politikai lapok rémlátói mit szólnak a kérdéshez, azt hisszük, az illetékes tényezőket sem jobbra sem balra el nem fogja téríteni a jog és eszély utjáról.

Cikkje további részében (Sz.) igazolja azon eljárást, miszerint a főt. Szász Domokos püspök által egy Kolozsvárt felállítandó ref. theologiai akadémia és tanárképző intézet javára gyűjtött alaptól az igazgató tanács által, az egyházkerületi közgyűlés jóváhagyásának fenntartásával, egy ház vásároltatott, s ezután így kiált fel: „Mikor lesz a most megvásárolt épület telken és a szomszédos adományozott ház helyen kolozsvári ev. ref. theologiai akadémia, — tanárképző intézettel kapcsolatban, — ma még egyikünk sem tudja.“ stb.

Mindezek után már most azt kérjük t. olvasóinktól, kik a nagyenyedi ev. ref. theologiai akadémia a hagyományozók akarata szerint, az egyház érdekeinek megfelelően Enyeden ohajtanak fejleszteni és virágoztatni, s kik e kérdést nemcsak egyházi, hanem — a mint kell is — más, színtoly figyelemreméltó szempontból is vizsgálják, — meg vannak-e nyugtatva (Sz.) felvilágosításai által a jövőre nézve?

*) A törvény. köztudomás szerint, kilenczben állapítja meg a főgimnáziumok tanári számának minimumát.

Mi meg lennénk nyugtatva, ha (Sz.) ur, saját véleménye-képen, legalább így szólta volna: ott akarjuk fejleszteni a mostani theol. akadémiát, a hol van. — Miután pedig a Bethlen-főtanoda az egész egyházkerület javára még tanítóképezdét is tart fenn a theologián kívül, miután tövedelméből még a püspök fizetéséhez is járul, — méltó, hogy az egész egyházkerület javára hozott áldozatkészségét s a kor igényei folytán növekedő szükségét figyelembe véve, megfelelő anyagi támogatásban részesíttessék az egyházkerület által, az 1876. évi közgyűlés határozata szerint, — s hogy ez így legyen, oda fogunk hatni a 21-es bizottságnak.

Bizony, az ily értelmű tiszta nyilatkozatok folytán jobban lecsillapodnának a kedélyek s el volna kerülve a szenvedélyek olyan felzajdulása, minőt a multban (Sz.) urék fellépése okozott, közéletünkre nézve eléggé káros hatással. — Jól tudjuk, hogy némelyeknek a folytonos harcz az elemük, — a tusakodás valódi élvezetük. A történelem azt bizonyítja, hogy az ily szenvedély áldástalan, munkája gyűlöletes.

Mi a békés haladás és fejlődés barátai és munkásai vagyunk. — Eltakarítottuk a romokat, hagyjanak a létező alapokon építenünk békében.

Felhívás!

Nagyenyed város mélyen tisztelt közönségéhez!

Az élőfák lombkoronáját újlag megsárgította, azután szét tépte a késő ősz fagyaló szele. Az áldott nap bádogyattan löveli sugarait s termékenyítő melegt egy időre megvonta tőlünk. A hópelyhek, a télnek eme komoran röpke lepkéi már sürűen szállingóznak s fehér szemfedővel takarják be a völgyeket és halmokat. Szóval: küszöbünkön a tél a maga ridegségében, dermesztő hidegével.

Kiknek — Isten jóvoltából — kényelemmel berendezett hajlékaik vannak s tagjaitkat gazdag ruházat fűdi, azok kandallóik vidáman pattogó tüze mellett, jó ruhákkal ellátva, nem érzik a téli idő fagyaló hidegét, de jaj! azoknak, kiknek télire sem meleg hajlékuk, sem ruházatuk nincs.

Hogyan járjanak iskolába, mig tart a tél, azon szegénysorsu fiak és leányok, kiket szülőik — szegénységük

TÁRCZA.

A boldogságról álmodám.

A boldogságról álmodám,
Álmodtam és boldog valék . . .
A földre szállt le a mennyország,
Boldogságot lehelt a lég,
A nap mosolygva tündökölt,
Abrándokat hozott a hold
S ábrándvilágom szárnyain
Okos fejed hozzám hajolt . . .
Ajkadra nem szökkent a szó,
Mégis beszélgetél velem
S én érezem, hogy tulvilág
Gyönyöreit mind éledelem . . .
Ajkadra bár nem jött beszéd,
Együtt mégis beszélgeténk,
Tolmácsul szegődött szívünk
S Amor szökeltre jött felénk,
Kezembe tette kis kezéd,
Kéjes gyönyörrel megfogám,
Szemedbe néztem édesem
S a boldogságról álmodám.
Te ekkor is szólan valál,
De kis fejed ream hajolt . . .
Körültünk a virág fakadt,
Körültünk a madár dalolt . . .
Ösztönszerűn áftont karom,
Végtelenül boldog valék!
A boldogságról álmodám,
A földre szállt alá az ég . . .
* * *
— Oh esábos álom el ne hagyj,
Abrándvilágom légy velem,
Boldogságom varázshitén
Ringass el édes szerelem!

Kerekes Samu.

A medve.

(Humoreszk. E. M. O. tól.)

1696 ban történt.

A Duni „Tejes leány“-a is azon operák közé tartozott, melyeket abban az időben egy francia, mint német és angol színpadokon szeltében adtak. E kis dalmű szövege a tulon tul való naivság bélyegét viselte magán; benne minden gyermekes, a leggyermekesebb, a mi csak lehet: a tejes leányka, ki szakára, mint szerencséseje piramisára, légvárskat épít, de aztán leejti fejről az alapkövet; — a szerelmes pásztorfiu, a ki egy medvét akar elejteni, hogy ennek bőre által egy gond nélküli jövőt alkosson; és végre a medve, mely a szerelmesek ohajtása teljesülésének koronáján, ellenállás nélkül megadja magát a pásztorfiúnak. A vadász ló . . . a medve földre hull . . . a győző zsákmánya hátra ül és dalolja:

„Oh győzelem, oh győzelem, eljette im a vad!
A szerelem, a szerelem, maga győztes maradt!“

E daltjáték Londonban is hosszu ideig napi renden — helyesen szólva, esti renden — volt. A „Tejes leány“ különös tetszésben részesült és rövid idő alatt tizszer ismételték. Kellemes zenéjét és a naiv koupleteket mindenki dalolta.

Egy reggel a némajátszó, — kinek a szerencse azt juttatta észre, hogy ezen színdarabban a medve szerepét adja, — egy fiatal ember látogatását fogadja.

— Ön Mr. Tappleton? — kérde a belépő.

— Szolgálatára uram!

— Ön játsza a medve szerepét a mai operában?

— Egész bizonyosan, uram.

— Mr. Tappleton, egy kéréssem volna önhöz . . .

Lenne szives ma estére a medve szerepét nekem engedni át.

— Talán akar . . .

— Igen az ön szerepében ma este fellépni.

— Ja, uram, önnek kérelmével a színház igazgatójához, vagy rendezőjéhez kell fordulnia.

— Épen ezt nem akarom és azért fordultam egyesesen önhöz.

— Ön meg fogja érteni, hogy a rendező engedélye nélkül szerepemet egy idegennek, ki engem helyettesíteni akar, át nem engedhetem. Végre nem is tudom . . .

— Hogy alkalmas vagyok-e medvének? Uram, hiszen ön szavamnak, hogy én sem öre, sem a medvére nem fogok szegényt hozni. Éz ép oly nehéz mint pontosságot igénylő szerepet tizszer eloldva és öntől minden lehető elsajátítottam. Oly otthonos vagyok a medve természetében és oly mélyre hatoltam annak tanulmányozásában, hogy bizonyos vagyok a felől, miszerint a publikum tetszését, — de a mi nekem még ennel is többet ér, nagy és utólrhetlen elődöm kegyét és elnézését — kiérdemelni képes leszek . . .

A némajátszó, kinek kellemesen csiklándozta orrát e tömjénezés, fellujva magát s kivette mellét, így szólt:

— Igen örvendek, uram, hogy csekély tehetségemet ily jogosan méltatja. Bátor vagyok — szerénytelenség nélkül — azt állítani, hogy sem Angliában, sem a Kontinensen nincs oly művész, ki e medve szerepét jobban felfogná, mint az ön legalázatosabb szolgája. Okvetlen büszkén hangzik, midőn önnek azt mondom, hogy nekem e négy lábú állat jellemének kidomborítására különös nagy tehetség adatott és többszöri sikerem győzött meg, hogy ebben a szerepkörben senki — de mondom senki sincs, — (s e szavaknál mérőn nézett a fiatal ember szemei közé) kitől tartanom kellene.

— Uram, szerénysége még tehetségénél is nagyobb.

— Látott e ön engem majom-szerepemben? A szerénység nálam első dolog mindenütt... de a majom kedvencez szerepem. — egy comme il faut majom vagyok. Vagy talán ön engem bizonyosan elefántnak látott? S bárha ennek csak a hátulsó ballábát adom, de azt úgy

miatt nem tudnak ruházni? azon árva gyermekek, kik nem csak ruhaneműekben szűkölködnek, de még édes atyjuk és édes anyjuk sincs, kik keblök sohajait megfigyeljék, könyveket letörüljék?

Ilyen szűkölködő, ilyen árva fiak és leányok körünkben is — fájdalom — nagy számmal vannak.

Mindenkinek nyomorát elhárítani, mindenkinek könyveit letörölni a társadalm — még ha akarná is tenni — nem képes, de a kicsinyeknek, az árváknak gondjait felvenni olyan kötelesség, melyet megbirunk, mely elől kitérnünk nem szabad. Mely elől való kitérést nem engedi maga a felebaráti szeretet, tiltja a humanitás.

Szegénysorsu, árva növendékeink részére lehetővé tenni, hogy az iskolákba, a nemzetek és államok valódi erejének eme gazdag forrásaikhoz, a zordon téli napokban is ellátogassanak, az egészséges, a Jézus megelevenítő lelkétől áthatott társadalomnak olyan feladata, melylyel okvetlenül számolnia kell.

Minden időre szóló igazság, hogy ugy a nemzetek, valamint az államok erejüket a vallásos hit a tiszta erkölcs és az értelem fejlettségéből merítik.

Minden időre szóló igazság, hogy a mely nemzeteknek és államoknak iskolái sürtek és látogatottak, azok erősek, melyeknek pedig nincsenek iskolái vagy üresek azok, az olyan nemzetek és államok gyengék.

Régen mondotta, de bebizonyult, hogy igazat szólott, a jövőbe tekintő kegyes próféta Ámos, midőn tudatlanságban élő nemzete elkövetkezendő sorsára gondolva, eképen kesérgett: „Elvész az én népem, mivel hogy tudomány nélkül való.”

Fiaink és leányaink részére az iskolákba járást lehetővé tenni tehát — egyebek mellett — a nemzet és az állam iránt tartozó kötelesség.

Ezen kötelességet ott, hol a szülők nem bírják, vagy ilyenek nincsenek; hol a nyomor segélyért kiált, a társadalomnak kell magára vállalnia.

Nagyenyed városnak nemesen érező, műveltlelt társadalmára már évek óta szorgalmas azon szép kötelesség teljesítésében, hogy ezen város területén fennálló iskolákba beiratkozott szegénysorsu tanulókat, vallás és nemzetiségre tekintet nélkül, a téli időre, ruhadarabokkal ellátja.

Ezen társadalom évek óta, megható szívéllyel adja össze forintjait, viseltes ruha darabjait szegénysorsu tanulóink felruházására.

A városunk területén özvegy Zeyk Károlyné szül. báró Kemény Judit őméltósága védnöksége alatt már évek óta működő „szegénysorsu tanulókat segélyező kör” a befolyó kegyadományokat összegyűjtötte, feldolgozta s a nemes cél javára felhasználta.

A közel múlt évben is közel 150 szegénysorsu tanuló felruházott fel teljesen vagy részben.

Ezen kör kész munkásságát tovább folytatni.

Azon kérelemmel fordul tehát újlag városunk mélyen tisztelt közönségéhez, valamint azon nemessziv emberbarátokhoz, kik nem lagnak ugyan városunkban, de a most említett kört, nemes czélú működésében támogatni készek, sziveskedjenek készpénzből vagy viseltes ruhadarabokból álló adományait, folyó évi december

hó 8-ig a „Magyarutczából” és „Alszegeből” Müller Mihályné őnságához; a „Piaczsorról” Czirnér Józsefné őnságához; a „Bethlenuczából” dr. Kovács Ödönné őnságához; a „Várszegutczából” és az ebből szétágazó mellék-utczából László Gyuláné őnságához; a „Tóthutczából” és a „Porond” felső részéből Buda Edéné őnságához; a „Tövisutczából” és a „Porond” alsó részéből Török Bertalanné őnságához; a „Szentkirályutczából” Folyovich Sándorné őnságához beküldeni.

Adományokat elfogadnak és illetékes helyre juttatnak az elnök és a titkár is.

„A jótéteményben ne restüljünk meg, mert a maga idejében aratunk, ha meg nem restülünk”. (Gall. 6. r. 9. v.)

A „Szegénysorsu tanulókat segélyező kör”-nek Nagyenyeden, 1888. november 12-én tartott üléséből.

Szilágyi Farkas,
elnök.

Dénes Gyula,
titkár.

TANÜGY.

Értesítés.

A nagyenyedi ev. ref. egyházközség elöljárósága a városunkban nagyobb tanteremmel szervezett községi elemi leányiskola megnyitása folytán, eddig fennállott felekezeti leány iskoláját beszűntetvén, e helyett a mélt. állandó igazgató tanács jóváhagyásával egy osztályú elemi fiúiskola berendezését és megnyitását határozta el.

Ezen fiúiskola folyó november hó 19-án reggeli 8 órakor nyílik meg.

Helyisége: a várbeli ref. kántortanítói lakban azon tanterem, melybe a elemi leányiskola volt el helyezve.

Tanítani fognak: tiszt. Málnási Lajos énekvezér, mint rendes tanító a délelőtti órákban és Székely Árpád 4-ed éves tanító képezdei növendék, mint segéd tanító a d. u. órákban.

A szülők és gyámok tisztelettel — felhívattak, hogy iskolába még nem járó tanköteles fiaikat, illetve gyámjait személyesen irassák be az iskola helyiségében.

Beíratási díj személyenként 50 krajczár. Tandíj egy egész évre 2 frt. melynek fele részét az első félévre a beíratás alkalmával, másik fele részét 1889. február 15-én, mint az iskolai év második felének kezdetén fizetendő.

A szegénysorsu tanulókat tandíjának elengedése felett határozni, az egyháztanács tartotta fenn magának.

A nagyenyedi ev. ref. egyház kebléi tanácsának 1888. november 11-én tartott gyűléséből.

Gáspár János,
egyházi főgondnok.

Körestély.

— November 10. —

Vegyük sorra a dicséretet, mert hát mit tehetek én róla, ha a működők mindeike kiérdemelte a közönség tapsait s a mi elismerő dicséretünket.

Itt van mindjárt legelől a vonós zenekar nyitánya „La solitaire” Karaffától. Az aránylag csekély számú tagból álló zenekar, Zaida János zenetanár tapintatos

Minden mozdulata egy medvé!

Mindenki ámul és mindenki bámul s zajos tetszéssel tapsol a medvének, — igen annyira tetszik, hogy jelenet után számtalanszor kihívják. Megjelenik, meghajítja magát és mélyen meghatott művészi szívvél távozik a sötét ruhatárba,

— Nos, Mr. Tappleton, — kérdi elődjét a medve — hogy van velem megelégedve?

— Meg kell vallanom uram, hogy önből idő múlva egy egészen tökéletes medve lehet. Jó példányképe van, csak engem kell utánoznia, hogy a világ minden színpadán szerencsésjét megalapíthassa.

— Legyen meggyőződve, uram, hogy én minden intését felhasználtam és teljes erőmből törekedtem arra hogy fénylő példányképet, ha nem is hajszálig hünen, de mégis bizonyos hasonlatossággal utánozhassam.

Még az utolsó jelenet volt hátra.

A medve megjelenik a színpadon és állást foglal a vadász ellen — a vadász elsüti fegyverét — a medvének előírás szerint le kellene esnie — de a medve akaratokodik és nem esik le.

— Essék el, — sugja neki a vadász — essék el, mondom.

De a medve, ugy látszik, nem gondol arra — hátsó lábaira áll és új küzdelemre hívja a vadászt.

— Várj burkus — szól a vadász, segítve magán és puskája agyával akarja a medvét leütni — de ez ellentétül megragadja, az pedig ezen váratlan fordulat közben nem tudja, mit tegyen

A közönség majd megszakad hahotájában.

— Vigye el az ördög magát, ha nem esik le rögtön, — szól a medvéhez halkán a vadász.

A medve ugy tesz, mintha a fenyegetést nem hallotta volna, megöleli aczélizmáival a vadászt, földre teperi, zsákmánya hátra tül és dalolja:

vezetése és elismerést érdemlő buzgólkodása folytán, igazán nem remélt sikert aratott; a közönség megújraza s a népdalok előadása nem állt hátrább az előbbinél s szintén megérdemlé a tapsokat.

Krizmanits Vilmosné urhölgy Tóth Kálmán: „Nem tréfáltam én...” ezimű költeményének remek előadásával meghódította a közönséget s az nem maradt hálátlan.

Török Gyöngyike k. a. népdalokat adott elő zongorán, — mivel Duducz Kata k. a. betegsége folytán nem énekelhetett. Minden darabnál kitűnt szép technicája és az, hogy előadásában hűv, érzés, gyöngédség van; méltó volt a közönség tapsaira.

Ezután Makkai Domokos rector professor ur lépett az emelvényre, megjelenésekor udvarias taps fogadta. Felolvasása: „Nők a társadalom háztartásában” remek kidolgozása, sikerült, eleven, friss humorával mindvégig a legderültebb hangulatban tartá a közönséget, mely a felolvasás alatt is meggyőződött arról, hogy felolvasó érdemes azon kitűntető szeretetre, melylyel a fűség előadásain függ. Az általános érdekű s a helyi viszonyokra irányzott szellemű megjegyzésekkel fűszerezett tárgy nem tévesztette hatását, a közönség tapsviharban nyilvánítá tetszését, köszönetét, zajosan éltette felolvasót.

S hogy a művelzet teljes legyen, a zeneiért és kedvelő közönség Beethoven III. „Allegro és Adagio”-jának remek művészi előadásában gyönyörködhet. A lelkes műkedvelők — a szó nemesebb értelmében — dr. Farnos Dezső, dr. Farnos Árpád, Borsai Samu és Weirich Frigyes urak — kik nagy szorgalommal folytatták a farszto próbákat s a partitúra kényes helyein is sikerrel tudtak eligazodni a közönség részéről megérdemelt méltánylást és elismerést arattak.

Szabó Jenő ur Arany János: „Örök zsidó”-ját szavaltta nagy hatással, dicséretre méltóan küzdve meg ez igen szép költemény számos nehézségeivel s művészen oldva meg a „Tovább... tovább...” refrain gordiusi csomóját.

Papp Czeecil k. a. hegedűjátékában Singelee „Romeo és Juliájából” — melyet Török Gyöngyike zongorán kísért, dicséretre méltó készséggel — ha egy percében kezeinek ügyessége, csuklói mozgékonyasága s nyugodtsága lepett meg, a más percében érzésének őszintesége, a játék gyöngédsége ragadt el. Teljes elismerést érdemelt, mi is részünkről a tapsoló közönséghez csatlakoztunk.

A dalárda „Nem tudom én...” éneke csak emelte a kellemes behatásokat, tökéletes sikert aratva.

Pár pillanattal kiűrté a tánczra vágó ifjúság a termet, a zene rázendült, a párok vidáman lejtettek el előttem s nekem a következő névsort sikerüle összeállítanom: dr. Farnos Árpádné, Váróné, dr. Winklerné, Borsainé stb. urhölgyeken kívül ott láttam még: Babos Berta, Balogh Ilona, Fehérdi Mária, Gergel Ludmilla, Grün Háni, László Kornélia, Lőrincz nővérek, Makkai Margit, Nagler Matild, Orbán Juliska (Udvarhely), Papp Czeecil és Lenke, Pásztói Mariska, Sándor Ilona, (Miriszló) Török Gyöngyi, Veres Anna, Winkler Flóra és Zudor Mariska isasszonyokat.

„Oh győzelem! oh győzelem! elejtv a vadász!
A medvében, oh publikum! a győzőre találssz!”

A medve alig kezdett énekelni, a közönség ezen váratlan tréfára frenetikus kacajba tört ki. Az első taktusban a medve oly hatalmas és átható tenorhangot fejt ki, mely csendet parancsol s abban kouplettjeit megszakítás nélkül énekelheti, a medve tiszerte jobban énekel, mint a vadász s a bámuló hallgatóság tapsol neki és mennydörgő tetszésnyilvánítással egyhangulag ordítja:

„Dacapo! Dacapo!”

A medvének ismételnie kellett kouplettjét — a publikum hívta — a függöny felgördül, a medvét kiabálják, de az nem jelenik meg, a zaj tart.

„A medve! A medve!”

A rendező mindenütt keresi e négy lábú talányt, ez éneklő medvét, minden ruhatárban, a coulisák megett, a mennyezeten, a színpad alatt, — de sehol sem található.

A függöny felemelkedik és a feketébe öltözött rendező a lámpák elé lép, háromszor mélyen meghajlik és jelzi, hogy:

— A medve, mely szerencsés volt a nagyérdemű közönség oly magasfoku tetszését megnyerni, gyorsan eltűnt és senki sem tudja, hogy hova lett.

— A nevé! — kiáltja egy néhány hang a földszintről.

— Az előttem is ismeretlen.

A következő napon London minden újságában olvasható:

„A kitűnő medve, mely tegnap a „Tejes leány” előadása alkalmával egy oly mulatságos intermezzót idézett elő, nem lehet más, mint társadalmunk legnagyobb különöze, Lord Reginald S.”

Gy—ka,

át is értem, hogy meg merne esküdni, hogy az egy igazi elefántláb.

— Visszatérve megint a medvére — nemde, ön szives szerepét ma estére nekem átengedni?

— Ugyan, mit fog az én kollégám, a rendező ur, erre szólni? Az igazgatóság képes ezért engem kérdőre vonni...

— Engedjen, uram, egy kérdést tennem. Mennyire megy az ön fizetése?

— Naponkint 30 pence.

— Jól van, én adok önnek rögtön 30 guineet, ha leteszi előtétét és jelmezében megengedi ma fellépnem.

— Harminez guinee! Hol van? Ide vele!

— Itt van, Mr. Tappleton, — válaszolá a fiatal ember, a némajátsonak egy csomagot nyomva markába.

— Ez ötven guinee...

— A többi huszat azután fizetem, ha jelmezt kikölcsönözte...

— Ötven guinee! melyik medve tud ilyen mézre akadni?

— E mellett maradunk tehát?

— Igen, uram, ön ma este, mint medve lép föl.

— És ön, uram, legyen szives, engem a színházhoz vezetni, öltöző szobájába vinni és öltözésem alatt örködni.

Oly zsufolásig megtelt este a színház, hogy egy almát sem lehetett volna a földre ejteni. Mindenik szereplő, a tejes leány, a vadász és szintén a medve is zajos tetszés között jelentek meg és minden dal után hosszan tartó tapsban részesültek. A medve azon jelenetben lép elő, midőn Nikalasz, a rettentő vadászkölyök, a gyülekezésben ül, a nézők figyelmétől kísérve.

Dühösen közleg medvének. — Mindinkább inkább beletalálja a medve-szokásba magát. Mindig mélyebben és mélyebben hatol a medve-természetbe. Egy kitűnő medve, egy tökéletes medve, a hasonlatosság bámulatos.

A négyeseket átlag 50—60 pár táncozta, a közönség meglehetősen szép emlékekkel távozott az estélyről, az ifjúság a legjobb erőket volt szerencsés megnyerhetni, kik fogadják e helyen is a kör halás köszönését.

A kit ismételtelen is legnagyobb díszesettel kell kiemelni, az felolvasó, kit a díszes közönség tapsain kívül az a büszke öntudat is jutalmazhat, hogy városunk női közönsége elé oly szép, oly kedves színen rajzoló legnemesebb, legmagasztosabb, de egyszersmind legnehezebb feladatát, hogy arra ész és szív egyaránt csak kellemesen emlékezik vissza.

Mercur.

IRODALOM.

Jókai Mór-nak „A lélekidomár” című regényéből, mely Révai testvérek kiadásában, mint a nagynevű író újabb regényeinek gyűjteményében ez idő szerint megjelenik, a kiadóhivatal legutóbb a 5—7. füzeteket küldötte nekünk. Lándory, a „lélekidomár”, kit a független magyar miniszterium legavallérabb tagja fogadásban nyert meg az országnak, mint a kinek személyével a fogadást nyert és az ország is nyert, folytatja munkáját. Áthatva a tudattól, hogy a kulturának megnyitott ország lakóinak önmaguktól kell arra rájónniuk, hogy az ósdi intézmények tarthatatlanok, ép azok segítségével folytatja áldásos működését, kik kevésse elzöldült minden újításnak legelkeseredettebb ellenségei voltak. Csak a ki úgy ismeri hazánk történetét, mint Jókai, — a kinek ép úgy kijutott a nemzet gyászából, mint a hogy szívvel, lélekkel osztozott annak örömeiben is, — csak a ki oly otthonos a budai várpalota termeiben, mint a mily közelből ismeri a nép baját, bánatát, — csak az ilyen író tárhatja fel szemünk előtt az ellentétük folytán is káprázató, de mindenesetre elbámuló képeket, melyek a legújabb regényben mint a hős, a „lélekidomár” staffage-aként jelentkeznek.

A kiadásnak egyik legfőbb előnye, hogy füzetekben jelenvén meg, azt a legszegényebb ember is megszerezheti 20 krajával. — az olvasásra nézve annyiban hátrányos, hogy a folytatást alig bírja várni. De ennek is meg van a maga haszna. Elolvassuk először füzetekben, aztán, ha egészen meg lesz, — újra eleitől végig és így kétszer volt részünk a gyönyörben, mit csak egy Jókai regény olvasása nyújthat. — Előfizetni szándékozók forduljanak egyenesen Révai testvérekhez (Budapest, IV. Váci-utca 1.)

Az alsófehérmegyei törts., régészeti és természettudományi társulat 1-ső évkönyve. Szerk. dr. Temesváry János. — E csinos füzetben avéd Jákó főgimn. tanár részletesen adja elő az egylet megalakulását; biz a sok bajjal, sok kellemetlenséggel járt. — Örvendünk, hogy valahára életbe lépett a vezetők tapintatától s az ily ügyekben nélkülözhetlen buzgalmatól fogg népszerűbbé tenni az egyletet s felkelteti iránta a figyelmet, — nehogy a többi egylet sorsára jusson. — Igen érdekes értekezés van dr. Temesváry Jánostól, ki alaposan bebizonyítja, hogy Hunyadi János nem M-Szt-Imróné, hanem Szabennél verte meg 1442-ben Meződét. Dr. Csérni Béla főgimn. tanár ritka szorgalommal állította össze „Gyula-Fehérvár környékének faunáját”, mely szerinte eddig 741-féle állatot mutat fel. Ily dolgozatok méltán emelik szerzőjük és az egylet iránti elismerést.

VEGYES HIREK.

Dr. Kovács Ödön theologiai dékánnál e hó 15-én — névnapi előbástyán tisztelgett a theologiai dalárda; 16-án az egyes évfolyamok küldöttsége. Szívünk-ből gratulálunk mi is a tisztelgőkkel; kívánva, hogy e kitűnő férfiú egyháza, hazája, a főtanodájára. polgártársai és barátai örömeire teljes munkaerőben sokáig éljen!

A megyei közigazgatási bizottság főispán ö méltósága elnökle alatt f. hó 14-én délelőtt és délután tartotta meg havi gyűlését. Az alispán ur több esetet hozott fel a culturmérnöki hivatal akadékos eljárásának jellemzésére s indítványba is hozta, hogy a m. közigyelés a vizsgoi ügyekben való eljárása a kir. államépítészeti hivatalok kirendelését kérje. Októberben 98 545 frt. 49kr. adó folyt be. Hátralék: 793 655 frt. 32 kr. Tömérdek adó ügy után az árvaszékek kimutatása következett. A megyei árvaszék hatósága alatt 11. 399 árva és 167 gondnokolt van. Az építészeti hivatal főnöke általában kielégítő képet adott az utügyekről. — A szárazvámi utra 3900 frt erejéig engedtetett kavicszállítás s a hivatal felhivatott az ispánlaki telőre vezetett ut nagy lejtőjének és keskeny voltának megfelelő kiigazítása végett javaslattételre. — Az Enyedről Abrudbányára vezetett folyton munkát alatt van. Tölen sziklákat fognak robbantani. — Az egészségügyi jelentés általában kedvező volt. Sajnos körülmény az, hogy Balászfalván 43 egyénnél észleltetett az egyptomi szombetegség. — A kihágási ügyekben beadott felebbezéseket Varró László referálta.

Az erdélyi részeken felállítandó czukorgyár tárgyában f. hó 17-én b. Kemény Kálmán főispán elnökle alatt megtartott az összehívott értekezlet a nagy- és közép-birtokok élénk részvétele mellett.

A nagyszámu helybeli és közelvidéki érdeklődőkön kívül számosan vettek részt a Maros mentéről, Tordáról, a mezőségéről, Gy. Fehérvárról, Alvincz s Déva vidékéről, a Küküllő és Székás mentéről. Itt volt pl. a távolabb vidékekről: gróf Wass Albert, Ugron Miklós, Felföldi Elek, gróf Bethlen Sándor, Szilvási Béla, B. Kemény György, B. Kemény Endre, Mendel Manó, Novák Ferencz, Szöcs Károly, Szöcs Imre, Dr. Mayer Ödön, Zeyk Gábor, Thoroczkay Miklós, Szalánczy Lőrincz, Pogány Károly s többben mások. Az elnöklő főispán előterjesztése után tüzetes eszmecsere indult meg, melynek alapján határozatba ment hogy az egybegyűlt birtokosok örömmel karolták fel az eszmét, illető vidékeiken annak támogatásokat igyekeznek szerezni; továbbá a főispán mellé egy 6 tagu választmány állítottat, melynek tagjai: Csató J. Török B. Kovács György Kun István, Felföldi E. és Szöcs K. — A körözött iven 340 hold lett aláírva s jelentékeny számu aláírás van a Kovács Gy. által körözött iven is. Vidékenként külön tagok fognak megbízatni az aláírás-gyűjtéssel. Mikor ezek a főispánhoz beérkeznek, újabb értekezlet fog összehívattatni melyen a répatermelésben jártas szakértő is jelen lesz s részletkérdésekre is tájékozással szolgál; — esetleg jelen lehet a vállalat képviselője is, ki a termelőkkel közvetlenül léphet érintkezésbe s megkötheti végérvényesen a termelési feltételeket. A dolog jól kezdődött, ohajjuk, hogy tovább is jó irányban haladjon!

A „szegény tanulókat segélyző kör” f. hó 12-én tartotta meg rendes közgyűlést Szilágyi Farkas elnökle alatt. Jól esik regisztálnunk, hogy a tagok nagy számmal jelentek meg. A kör mindennek előtt kimondotta hogy emberbaráti hivatásának megfelelőleg az évben is olytartsa munkásságát. Elhatározta, hogy f. hó 17-én és december 1-én estélyeket tart. Török Bertalanné elnökle alatt egy bizottságot küldött ki, hogy december hó derekán bazárt rendezzen. Elsőbb kijelenti Nagy Mózes volt titkár eltávozását, kink, odaadó munkálkodásáért Elekes László indítványára a kör jegyzőkönyvi elismerését fejezte ki. Titkárnak választottat Dénes Gyula ref. s. pap, pénztárnoknak ifj. Czirner József s ellenőrnek Elekes László ref. s. lelkes. A felhívást, melyet a kör bocsátott, lapunk mai számában veszi az olvasó.

Diszes karácsonyi bazárt fog rendezni valószínűleg december 15—16-ik napján a fillér-egylet. — Török Bertalanné ö nga. szállásán f. hó 15-én szép számu társaság gyűlt össze, mely részletesen megbeszélte e jótékonycélu ügyet. Jelenvoltak: özv. dr. Donogány Jakabné, dr. Magyar Károlyné, Folyovich Sándorné, Krizmanits Vilmosné, dr. Boez Józsefné, Vincze Danielné, Müller Mihalné, Szilágyi Farkasné, Örmösiné F. Mária, László Gyulané, özv. Klimes Karolyné, Buda Edéné és több ügybuzgó ur, köztük igen szép számmal a Bethlen-főtanodából. Örömmel vette tudomásul a társaság, hogy már is több kereskedő szép és vallogatott tárgyakat ad eladásra, rendes bolti áron, megfelelő százalék mellett. Lesz gazdag és olcsó buffet, sorsjáték, melynek eddig lezseb tárgyat b. Kemény Kálmán ö miga. által készített asztaltakáró képezi. Többen ajánlottak fel tárgyakat a sorsjátékra s a bizottság köszönettel fogad minden adományt. A sátrakban és buffetben árusító hölgyek felkeresésére, a sorsjáték rendezésére, terem beosztására stb. bizottságok küldettek ki. — Általában érdeklődés nyilvánult már is ez eszme kivitele iránt s reméljük is, hogy a szegény, de jó igyekezetű gyermekek javát tehetsége szerint elő fogja segíteni mindenki.

A Zalathnai női társas kör alapszabályait a belügyminiszter jóvá hagyta.

A városház nagytermének díszes kifestése megkezdődött s a munkaidő rövidsége miatt december 15-ike előtt nehezen fog elkészülni. Ez idő alatt a külön-böző egyletek által rendezendő mulatságok más helyiségekben, pl. az óvodában s a megyeház nagytermében tartatnak meg. Tervbe van véve, hogy a szép nagy helyiség deczaburkolattal állandó tükrökkel s az eddiginél szebb és olcsóbb világítással láttassék el, a mint ez Sepsiszentgyörgyön, Szászrégenben más hasonló városokban már régóta megtörtént. Ez által a terem óva lesz a nagyobb rongálásoktól s a bálrendezés sem lesz oly veszősleges s költséges s a tükröket s egyéb díszítési tárgyakat átengedő családokra nézve oly alkalmatlan mivelet, mint eddig. Ohajjuk, hogy azon rég felvetett eszme egy más módon célszerű megoldást nyerjen.

A közigazgatási bizottság novemberi ülésében Péter Gyula a körjegyző ellen elrendelte a fegyelmi vizsgálatot, Hom József kisdudai volt bíró ügyét pedig áttette a kir. ügyészhez, miután a kir. adófelügyelő mindkettő ellen adópénzek elikkasztásának vádját emelte s erre elég bizonyítéka is van.

Megkárosított város. Ferenczi Mihály adószedő 4640 frt 38 1/2 krajczár adópénzt sikkasztott s miután az ő vagyona a kárt fedezni nem képes, Abrudbánya város ellen ezen összeg erejéig végrehajtás volt elrendelve. A város erre felebbezett, de a közigazgatási bizottság a felebbezésnek helyet nem adhatott.

A maros Csombordnál befagyott s alkalmasint egybeült is, mivel a kora reggel 10 R^o fokot mutat a hőmérő. Minél fogva, hogy Csekő polgártárs szavajárásával éljünk, egyáltalán nem lehet kételkedni a felet, hogy meggyeskedtek. Török Gyöngyike 1 frt. Dr. Magyar

szigorú tél nyakunkon van s hogy a koreselyázási előkészületek nálunk is bátran megindíthatók.

Valahol az alföldön történt az alábbi mulatságos kis eset. Idő: jelenkor. Színhely: egy polgármester salonja. A polgármester a pompás ebéd után, mint szives házi gazda finom illatu szűz magyar dohánynyal kínálja meg vendégeit s köztük először is a — pénzügyőri biztost. Ez udvarias mosollyal élvezi a jótérftát s hazasérve így szól szemléstének: „polgármesterünknek holnap van névnapija, vegyen magához 3 pénzügyőrt, öltözzenek teljes díszbe s üdvözöljék a polgármestert névnapij alkalmából.” Másnap a polgármesterné kinéz az ablakon s így szól urához: „nézd csak fiam! négy fegyveres pénzügyőr tart házunk felé, vajjon mi járásban lehetnek?” „Tartsd szóval őket, míg vissza jöve” sugja a férj s tova rohan. Dolgozó szobájába érve, fájó szívvel nyalábolja fel drága kincséket őrzött néhány csomag szép, piros levelű szűzdohányt, kiszalad vele s bedobja a . . . hogy is mondjam? a piszkos gödörbe. Megkönnyült szívvel siet vissza szobájába s diplomatahoz illő savanyu mosollyal fogadja a gyanus vendégeket. A szemlést ünnepélyes komolysággal jelenti: „a biztos úrtól azon hivatalos rendeletet vettem, hogy a polgármester urat legényeim . . . nevenapján üdvözöljem.” Szólt, tisztelgett s sarkon fordulva odább állt. Így vett a polgármester örök bucsut a szűzdohánytól.

Adózó közönség figyelmébe. Nagyenyed város adóhivatala egy az általa kibocsátott hirdetményében figyelmezteti mindazon birókosokat, kiknek házaikban a folyó évben változás állott be, hogy azt az ottan ingyen kapandó bevallási iven folyó évi deczember hó 1-ig annyival is inkább jelentsék be. — a hivatalos órák alatt, — mert a később érkező bevallási iven tekintetbe nem fognak vétetni.

Verseny a Jäger rendszerben. Levelezőnk a következőket írja: Kellemetlen benyomást tesz a közönségre, ha látja, hogy a verseny mily erőszakos és haszon nélkül lépésekre enged magat ragadtatni és mily erőfeszítéseket tesznek egyes czégek, hogy a másiknak ártanak. Tudvalevőleg a Riess J. H. czég (Bács, I. Jasmirgottstrasse 3. és VI. Mariahilferstrasse 19/21, képviselve Budepesten Loewy D. által sas utca 12. és a vidéken Kiss Zsigmond által Szegeden) volt az első, mely a Jäger-féle normalrendszert Austria-Magyarországban bevezette. Azóta e czég normal készítményei kitűnő minőségűek, finom kiállítású és gyapju-anyagú tisztaságánál fogva oly ismertekké és kedveltekké lettek, hogy a hozzá értő közönség más hasonló gyártmányok fölött a Riess-féle gyártmányoknak adja az azokat megillető elsőséget. E körülmény következtében több hasonló külföldi gyár tulajdonosa azt a hibát követte el, hogy hirdetések által el akarták hitetni a közönséggel, hogy csak az ő gyártmányuk az „egyedüli jó és üdvözítő”. Miután azonban a közönség tudja, hogy a Riess-féle készítmények ép oly valódiak, de kivitel és minőség tekintetében amazoknál finomabbak és jobbak és miután az is érdekünkben fekszik, hogy pénzünk ne vándoroljon a külföldre, ennek következtében, mindenki a saját érdekében fog cselekedni, ha a bevásárlásnál csak Riess-féle Jäger ruhát kérés fogad el és magát erről lebeszélmi nem engedni.

A csokoládé-kérdéshez. Manapság annyiféle csokoládé-készítmény ajánlatok hirdetések, plakátok és kereskedők által, hogy a közönség valóban gyakran zavarta jön, hogy hát tulajdonképen melyik készítményt vásárolja. Ezen felül még a külföld is elárasztja az országot nem épen a legfinomabb áruval és némely kereskedő egyrészt a külföldi iránt való kicsinyes és indokolatlan előszeretettől, másrészt nyereszkeskedésből gyakran rosszabb, de mindig drágább külföldi gyártmányt ajánlja a vevőnek és ez által nemesak a közönségnek, de a belföldi gyártiparnak is kárt okoz. Mintegy tizenöt évvel ezelőtt jó és tiszta csokoládét nem is készítettek Austria-Magyarországban gyárilag gépekkel és nem csakélyre becsüldendő Küfferle József és társa jóbírú budapesti és bécsi czégnek az az érdeme, hogy ez kezdte nálunk a tiszta és jó csokoládénak gyárilag gépekkel való előállítását. E czég áll ma is az első helyen a csokoládé finomsága, tisztasága és olcsósága tekintetében és a Küfferle csokoládé kedveltségét és óriási elterjedtségét megmagyarázza az a körülmény, hogy készítésénél, a kakao megválasztásánál, minden kártékony keverék (mint vanília liszt, festék stb.) mellőzésénél és kitűnő feldolgozási módjánál municiózus pontossággal járnak el és ára mégis olcsóbb a külföldinél. Nemcsak a hazafiság, de a saját érdekünk is azt kívánja, hogy a bázisszonyok a drágább és e mellett gyakran rosszabb s kevésbé tiszta külföldi gyártmány helyett az üzletekben csak a jobb Küfferle-féle belföldi gyártmányt kérjék s fogadják el, mely amazokat minden tekintetben felülmúlja és orvosi körökben is nagy kedveltségnek örvendő. (Kapható helyben a finomabb fűszer és csemegeáru üzletekben és czukrárdákban.)

Nyilvános számadás és köszönetnyilvánítás. A nagyenyedi theologiai akadémia ifjúsága kedves kötelességének tartja köszönetét nyilvánítani azoknak, kik 1888 nov. 10-én tartott theologiai estélyen, szemléltetve a nemes czélt, — az önképzést — felülfizetni akartak. Török Gyöngyike 1 frt. Dr. Magyar

Károly 2 frt, Ifj. Gáspár János 1 frt 20 kr., Orgonás Zsigmond, Müller Mihály, N. N. és Dr. Farnos Dezső 1—1 frt., Munkási Zsigmond 60 kr., Józsa Zsigmond 60 kr., Folyovich Sándor 60 kr., Grün Arthur 40 kr., Dezső Zsigmond 40 kr., Biró András 15 kr., Sara Miklós 60 kr., Szabó Károly 30 kr., X-y. 20 kr. Egy jámbor theologus 5 kr., Vajda Ferencz és Kovács Sándor 50—50 kr. Összes bevétel: 115 frt 80 kr. Kiadás: 58 frt 39 kr. Így a theologiai önképzőkör pénztára szaporodott 57 frt 51 kr. — Fogadják a kegyes adakozók a theologiai ifjúság legforróbb köszönetét. Nagyenyed, 1888. nov. 12-én. Vajda Ferencz, th. önképzőkör elnök. Kovács Sándor, theol. önképzőkör pénztáros.

Felelős szerkesztőség:
Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN.
Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS.
Sz. 1312—1888.
tkvi.

Árverési végzés.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sándor Filip és társai végrehajtották, 249 frt 64 kr. tőke, ennek 1885. évi február 5-től járó 6% kamata 38 frt 55 kr. költségvetésének kielégítése végett végrehajtást szenvedő öz. Andóné Manásziáné Rad Katalin, öz. Andóné Juonné Bába Tödörnek a batizhási 60. számú telekjegyzőkönyvben A+1—31. rend sz. alatt foglalt fekvőségekből kéthatod részbeli jutalékukra 358 frt 22 kr. megállapított kikiáltási árban Batizháza község előljárásági helyiségében

1888. évi december hó 1. napján, d. e. 10 órakor

tartandó nyilvános árverésen, kikiáltási áról is eladottnak. Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképp nek nyilvánított értékpapirokban a kikiáltott kezéhez letenni. A vételért pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni. Különben az árverés megállapított feltételei alólirott telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Batizháza község előljáráságánál megtekinthetők. Miről érdekeltet értesítettnek. A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól Nagyenyed, 1888. szeptember 25.

kir. aljárásbíró

Szám. 3557—1888.

közög.

Hirdetmény.

Nagyenyed város 3 lisztelő malmát és piacci vásárvám és hely-pérez-szedési jogát

folyó évi december hó 5-én d. e. 10 órakor

a városházánál 1889. évi január hó 1-étől 3 egymás után következő évre nyilvános árverésen berbe fogja adni.

Közelebbi feltételek a városi Tanácsnál béttekinthetők.

A városi tanácstól.

Nagyenyeden, 1888. évi november hó 14-én.

Kovács Gyula.
polgármester.

Sz. 2512—1888.

közögi.

Arverési hirdetmény.

Alólirott közögi előljáróság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint verespataki korcsmárlási vámszedési jog 4604 frt kikiáltási árral; heti és országos vásárvám-szedési jog 2600 frt kikiáltási árral; husvágatási jog 80 frt kikiáltási árral az 1889. évre

f. évi december hó 4-én d. u. 2 órakor

a közögi irodában, a legtöbbet ígérőnek külön-külön árverésileg hasznóberbe fognak kiadatni.

Az árverezni ohajtók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel letenni.

A kikiáltási árnak megfelelő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok az árverés megkezdéseig elfogadhattnak.

Az árverési feltételek, a hivatalos órák alatt, a közögi iroda helyiségében megtekinthetők.

A közögi előljáráságtól.

Verespatak, 1888. nov. hó 14-én.

Tóth Kálmán, Gruber József,
jegyző. h. bíró.

Sz. 1696—1888.

Árlejtési hirdetmény.

A vezetésem alatt álló országos fegyintézetben alkalmazott őrség és a letartóztatottak részére a jövő 1889. évben szükséges lábbelik előállításához megkivántató bórmenü anyagok, ugymint: 166 kiló ütett talp (20—22 kl. drbokban), 149 kiló fehér tehénbőr (4—5 kl.), 38.50 kiló talpbéllés (középvastag), 10% drb fehér szárbéllés (cseres) beszerzése végett

folyó évi december 4-én d. e. 10 órakor

hivatalos irodában nyilvános árlejtés fog tartatni.

Felhivatnak tehát szállítani szándékozók, hogy fentebbi határnapon személyesen, vagy szabályszerű meghatalmazással ellátott képviselőjük által, jelenjenek meg és 50 kros bélyeggel ellátott, esetleg biztosítékul szolgáló 100 frt bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitiizott határidőig, alólirott igazgatóságnál nyujtsák be. — Az árlejtésnél a szállítandó anyagokból minták is felmutatandók.

Az ajánlatban az egy-égi árak határozott összegben és pedig a helyöbéli ajánlattevők részéről az intézetbe, mások részéről a nagyenyedi vasúti állomásig bérmentve szállítva teendők ki.

Továbbá megemlítendő: hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti. — A vállalkozási feltételek az intézeti kiadó hivatalban megtekinthetők.

A kir. orsz. fegyintézet igazgatósága.
Nagyenyeden, 1888. nov. 15.

Atzél Béla,
igazgató.

Hirdetmény.

A nagyenyedi izraelita hitközség elnökétől közhírré tétetik, miként a kerületi izraeliták számára vágandó koscher hus- (gabelle) a 1889. év január 1-től 3 egymás után folyó évekre a folyó évi november 25-én alólirott elnöknel tartandó köz-árverezésen ki fog adatni — a kikiáltási ár 400 o. é. frt. — Kivenni szándékozók zártajánlatot is adhatnak be a kikiáltási ár 10%-a melléklésével. A nagyenyedi izraelita hitközség elnökétől. FEILER FARKAS.

Felhívás a hölgyekhez!

Dr. PLAUSITZ egészségügyi tanácsos úrnak sikerült az orvostudomány és gyógyszer segélyével egy arczbőrfinomító kenőcsöt feltalálni, melyet QUIRINI ALAJOS gyógyszerész úr és hites törvényészi vegyész, a m. k. kormánytól nyert szabadalom alapján állit elő.

Ezen kenőcs tulajdonsága, hogy öregebb hölgyeknél az arczránccok elsimitása által egészséges, üde és finom arczbőrt s így ifjabb kinézést idéz elő. Ifjabb hölgyek arczbőrének szépségét és üdeségét rövid idő alatt hatványozza oly módon, hogy ezen tulajdonok fokozott mérvben késő évekig megmaradnak. Továbbá felülmulthatatlannak bizonyult mindennemű arczfoltok, szeplők és apró kelések ellen; mely hiányokat rövid használat után nem csak eltüntet, hanem az arczbőr finomságát és üdeségét is helyreállítja.

Az arczbőr rég elvesztett üdeségének, arczfestés káros hatásainak és a bőr mindennemű tisztatlanságainak eltávolítására egyedüli biztos hatással bíró szer. Jó szolgálatokat tesz továbbá a kéz bőr puhítására és finomítására nézve.

Főraktár egész Magyarország részére:

Budapest, Quirini Alajos Ujvilág-utca 2. szám.

Arak:
1 nagy tégely Dr. Plausitz-féle kéz és arczkenőcs — 80 kr.
1/2 doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű — 50 „
1 üveg arczmosóvíz — 1 „
1 doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű — 40 „
1/2 „ — 60 „
1 egész doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű 1.10 „

mind Dr. Plausitz találmánya. Minden tégelyhez egy használati utasítás jár. Figyelmeztetem a t. közönséget, hogy csakis az tekintendő Dr. Plausitz-féle kenőcsnek, melynek tégelyén „Quirini Alajos gyógyszerész“ felirat bevésve van. 8—10

Id. Winkler János

NAGYENYEDEN.

Ajánlja tiszta, jóízű BORAIT, különösen magány-fogyasztóknak, 20, 25, 30, 40 kr literenként. — vidéki megrendeléseket pontosan esz-közöl 50 liter től felfelé, legillendőbb áron, hordókbán. 2—3

Megjelent új könyvek kaphatók

WOKÁL JÁNOS

könyvkereskedésében
NAGYENYEDEN

Verne Gyula. Haza, Franciaországba!
Gil Braltar. Fordította Huszár Imre, ára 1 f. 60 kr.

Verne Gyula. Egy sorsjegy 9772. szám.
Fordította: Huszár Imre, ára 1 frt 20 kr.

Tompa Mihály. Virágregék. Hetedik kiadás, kötve dusan aranyozva 4 frt.

Abonyi Lajos. Magduska öröksége regény 2 kötet pirosvászonba kötve 1 frt.

Csiki Gergely. Arnold regény, ára 1 frt.

Az én világom. Költemények Kántor Imrétől 1 kötet, ára 1 frt.

Beszédek. Irta Ipolyi Arnold 2 frt 50 kr.

Tűzrendészeti szabályok kézikönyve a legújabb törvények s rendeletek alapján, magyarázatokkal; gyakorlati példákkal s ujtásokkal. Községek, községi előljárók, közjegyzők, városi s megyei tisztviselők, rendőrségi hivatalnokok, ház s földbirtokosok számára. összeállította, Dr. Szokolay István, ára 50 kr.

Molnár Viktor. A genfi conventio. Második bővített kiadás 80 kr.

Kártékony rovarok a mező- és kertgazdaságban, praktikus gazdák és néptanítók, földmives- és vinczellér-iskolák számára. Irta dr. Szaniszló Albert, második javított és bővített kiadás, ára 50 kr.

Kisbirtokosok kátéja, mely utmutatóul szolgál a kisbirtokosoknak: miként boldogulhatnak a mostani nyomasztó viszonyok között és mily módon juthatnak jólléthez. Irta Gyürky Antal, ára 60 kr.

Az állat-egészségügy rendezése.

Az 1888-ik évi VII. t.-cz. s az 1888-ik 40000. számú végrehajtási rendelet alapján. A törvény s végrehajtási rendelet szövegével, magyarázatokkal, az állatbetegségek ismertetésével és szakutatisásokkal. Megyei s állami tisztviselők, községi előljáróságok, jegyzők, földbirtokosok, bérlők, mezei gazdák, orvosok stb. számára dr. Szokolay Istvántól, ára 1 forint.

Nincs többé fogfájás!! Könnyen vérző, beteg és gyulladt foghúst gyógyít és erősít, a fogkövet eltávolítja és képződését megátolja; a szájbüzt azonnal megszünteti naponta használnál cs. és k. udvari fogorvos és udv. szállító, valódi

Dr. POPP világvérségű Szájvize

kétszer oly nagy palackokban, mint eddig.
Ezzel egyidejűleg alkalmazandó

Dr. POPP fogpasztája, mely a fogakat folyton egészséges s szép állapotban tartja.
Dr. POPP Anatherin fogpasztája, mely a legjobb és legfinomabb szer a fogak tisztán tartására és a foghús megerősítésére.
Dr. POPP fogpor, mely a ragyogó fehérségű fogakat kölcsönöz a fogak zománczát megsértve.

Dr. POPP növényiszappana, a legjobb gyógy- pipere-szappan, mindennemű bőrkütiések ellen és különösen furdókhoz.

Dr. POPP NAPRAFORGÓ (szappan) (nem glicerin). A legjobb szappan az udvari fogorvosok és a legfinomabb divat-pipere-szappanok. A bőrt bárszínűvé teszi.

Árak: Anatherin-szájvize 50 kr. 1 frt és 1 frt 40 kr.
Anatherin fogpasztája tégelyben 1 frt 22 kr. Aromatikus fogpasztája 35 kr. Fogpor dobozban 63 kr. Növényiszappan 30 kr. Napraforgó-szappan 40 kr. Venus szappan 50 kr.
E szerek kaphatók Nagyenyeden: Kovács J. és Varró F. gyógyszerészeknél és Quirner J. kereskedőnél.

Dr. POPP J. G. udv. fogorvos urnak.
Cs. és kir. kiz. szabadalmazott Anatherin-szájvize, vegyeszeti tanmühelyemben a legszorgosabb vegyi vizsgálatnak vettem alá, melynek eredménye, hogy: Anatherin-szájvize kizárólag a legjobb minőségű alkatriékből áll, melyek a nékik tulajdonított gyógyerővel teljes mértékben bírnak és tudományos tapasztalatok alapján kellő szakértelemmel vannak összeállítva, ugy hogy a szájbüzt használatuk bármily fog- és szájbüjknél általában az igazsághoz képest bárkinek legmelegebben ajánlható.

Dr. Werner,
a boroszlói vegyeszeti intézet igazgatója, gyógyszerész és hites vegyész. 1—12